

योएलको पुस्तक र लाओदिकीया-सम्बन्धी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डली - संख्या सैंतीस

Jeff Pippenger

2026-01-29

नम्बर सैंतीस

विलियम मिलरको स्वप्नमा, सुरुमा भएको “हलचल”, जब मानिसहरूले रत्नहरूलाई चलाउन थाले, त्यसअघि मिलरले रत्नहरूलाई जम्मा गरेर “आऊ र हेर” भनी बोलाएका थिए। ख्रीष्ट, फोहोर झाड्ने मानिसको रूपमा, कुचो प्रयोग गरेर फोहोर-मैला बाहिर बढार्नुहुन्छ, रत्नहरूलाई धेरै ठूलो सन्दुकमा जम्मा गर्नुहुन्छ, अनि त्यसपछि उहाँले मिलरलाई “आऊ र हेर” भनी बोलाउनुभयो। जब ख्रीष्टले आफ्नो कुचो-कार्य आरम्भ गर्नुहुन्छ, कोठा खाली हुन्छ, किनकि मिलरले यसरी अभिलेख गरेका छन्: “एउटा ढोका खुल्यो, र एक जना मानिस कोठाभित्र प्रवेश गरे, त्यसपछि सबै मानिसहरू त्यहाँबाट निस्किए; अनि तिनले आफ्नो हातमा फोहोर झाड्ने ब्रस लिई, झ्यालहरू खोले, र कोठाबाट धूलो र फोहोर बढार्न थाले।”

सबै मानिसहरू कोठाबाट निस्किसकेपछि धुलो-कुचो सफा गर्ने मानिस कोठाभित्र प्रवेश गर्छ। सन् २०२३ मा, धुलो-कुचो सफा गर्ने मानिस त्यो खाली कोठाभित्र प्रवेश गर्‍यो, किनकि एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलन चकनाचूर भई तितरबितर भएको थियो। सन् २०१२ का हबक्कूकका पाटीहरूले प्रतिनिधित्व गरेका सत्यहरू फोहोरमै पुरिएका थिए, र कोठा खाली थियो। धुलो-कुचो सफा गर्ने मानिस उहाँ हुनुहुन्छ जो यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेपछि आउनुभयो, जसको बारेमा यूहन्नाले भन्नुभएको थियो कि उहाँसँग नाङ्गो छ, र उहाँले त्यस नाङ्गोद्वारा आफ्ना खलिहानलाई पूर्णतः शुद्ध पार्नुहुनेछ।

म तिमीहरूलाई पश्चात्तापको निम्ति पानीद्वारा बप्तिस्मा दिन्छु; तर जो मेरो पछि आउँछ, ऊ मभन्दा शक्तिशाली छ, जसका जुत्ता बोक्नसमेत म योग्य छैन; उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्माद्वारा र आगोद्वारा बप्तिस्मा दिनुहुनेछ; जसको नाङ्गो उहाँको हातमा छ, र उहाँले आफ्नो खलिहानलाई पूर्णरूपमा सफा गर्नुहुनेछ, र आफ्नो गर्हुँ भण्डारमा जम्मा गर्नुहुनेछ; तर भुसलाई उहाँले ननिभ्ने आगोले जलाइदिनुहुनेछ। त्यसपछि येशू गालीलबाट यर्दनमा यूहन्नाकहाँ उहाँबाट बप्तिस्मा लिन आउनुभयो। मत्ती ३:११-१३।

गालील एक मोडबिन्दुको प्रतीक हो, र यर्दनको त्यो स्थान जहाँ येशू बप्तिस्मा लिन आउनुभयो, त्यसको नाम बेथाबारा हो, र यसको अर्थ “पारि तर्ने घाट” हो, र यसले त्यो स्थानलाई चिह्नित गर्छ जहाँ प्राचीन इस्राएलले प्रतिज्ञात देशमा प्रवेश गर्न पारि तरेको थियो। जब येशूले बप्तिस्मा लिनुभयो, तब उहाँ येशू ख्रीष्ट बन्नुभयो। गालील, यर्दन, बेथाबारा, र येशूको ख्रीष्ट हुनुभएको घटना—यी सबैले व्यवस्थाको परिवर्तनलाई जोड दिइरहेका छन्, र ढोकाले पनि यही कुराको प्रतिनिधित्व गर्छ, विशेष गरी फिलाडेल्फियावासीहरूका लागि, जसलाई खुला र बन्द ढोकाको साँचो दिइएको छ।

फिलाडेल्फियास्थित मण्डलीका स्वर्गदूतलाई लेख; यी कुराहरू उहाँ भन्नुहुन्छ जो पवित्र हुनुहुन्छ, जो सत्य हुनुहुन्छ, जससँग दाऊदको साँचो छ, जसले खोल्नुहुन्छ र कुनै मानिसले बन्द गर्न सक्दैन; र बन्द गर्नुहुन्छ र कुनै मानिसले खोल्न सक्दैन; म तेरा कामहरू जान्दछु: हेर, मैले तेरो सामु एउटा खुला ढोका राखिदिएको छु, र कुनै मानिसले त्यसलाई बन्द गर्न सक्दैन: किनकि तँसँग अलिकति शक्ति छ, र तँले मेरो वचन पालन गरेको छस्, र मेरो नाम इन्कार गरेको छैनस्। प्रकाश ३:७, ८.

जब ख्रीष्टले “ढोका” “खोल्नुभयो” र “कोठाभित्र प्रवेश गर्नुभयो,” त्यो कोठा “उहाँकै कोठा” थियो, किनकि उहाँले “आफ्नो भुइँ” पूर्ण रूपमा शुद्ध पार्नुहुन्छ। यदि त्यो उहाँकै भुइँ हो भने, त्यो उहाँकै कोठा हो।

“कफर्नहूममा येशू आफ्ना यताउता हुने यात्राहरूका बीचका अन्तरालहरूमा बस्नुभएको थियो, र त्यो ‘उहाँको आफ्नै नगर’ भनेर चिनिन थाल्यो। यो गालील समुद्रको किनारमा थियो, र यदि वास्तवमै त्यसैमै नभए पनि, गेन्नेसरेतको सुन्दर मैदानको सिमानानजिकै अवस्थित थियो।” द डिजायर अफ एजेस, २५२।

उहाँ आफ्नो गहुँ बटुल्न र जाँडहरू बटुली जलाउन आफ्नो कोठामा प्रवेश गर्नुहुन्छ। गालील, यर्दन, बेथाबरा, बप्तिस्मा, यूहन्नाबाट येशूतर्फको संक्रमणद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको व्यवस्थाकालको परिवर्तन, लाओडिसियाको संघर्षरत मण्डलीबाट फिलाडेल्फियाको विजयी मण्डलीतर्फको संक्रमणसँग मेल खान्छ। उहाँ सन् २०२३ को जुलाईमा आफ्नो कोठामा प्रवेश गर्नुभयो। मिलरले १८ जुलाई २०२० को हलचलका बीच आफ्ना आँखा बन्द गरेका थिए, र जब उनले आफ्ना आँखा खोले, कोठा मानिसहरूबाट रिक्त थियो; सत्य त्रुटिको मुनि गाडिएको थियो, अनि त्यसपछि माटो झार्ने मानिसले झ्यालहरू खोलेर फोहोर बाहिर बढार्न आरम्भ गर्‍यो।

“‘जसको नाइलो उहाँको हातमा छ, र उहाँले आफ्नो खलिहानलाई पूर्णरूपमा सफा गर्नुहुनेछ, र आफ्नो गहुँलाई भकारीमा जम्मा गर्नुहुनेछ।’ मत्ती ३:१२। यो शुद्धीकरणका समयहरूमध्ये एक थियो। सत्यका वचनहरूद्वारा भुसलाई गहुँबाट अलग गरिँदै थियो। हप्की ग्रहण गर्न अत्यन्त व्यर्थ र आत्मधर्मी भएकाले, नम्रताको जीवन स्वीकार गर्न अत्यन्त संसारप्रेमी भएकाले, धेरै जना येशूबाट फर्किए। अझै पनि धेरैले यही काम गरिरहेका छन्। आज आत्माहरूको परीक्षा त्यस्तै प्रकारले भइरहेको छ, जसरी कफर्नहूमको सभाघरमा ती चेलाहरूको भएको थियो। जब सत्य हृदयसम्म पुग्याइन्छ, तिनीहरूले देख्छन् कि तिनीहरूको जीवन परमेश्वरको इच्छासँग मेल खाँदैन। तिनीहरूले आफ्नै भित्र पूर्ण परिवर्तनको आवश्यकता देख्छन्; तर तिनीहरू आत्म-त्यागको कार्य उठाउन इच्छुक हुँदैनन्। त्यसैले, जब तिनीहरूका पापहरू प्रकट गरिन्छन्, तिनीहरू क्रोधित हुन्छन्। ‘यो कठोर वचन हो; यसलाई कसले सुन्न सक्छ?’ भन्दै गनगनाउँदै चेलाहरूले येशूलाई छाडेझैं, तिनीहरू पनि ठेस खाई टाढा जान्छन्।” The Desire of Ages, 392.

२०२३ को अन्तिम दिनमा, जो २०२४ को पहिलो दिनसँग जोडिएको छ, यहूदाको कुलका सिंहले आफ्नो विषयको प्रकाशलाई क्रमशः मोहरमुक्त गर्न थाल्नुभयो। दानियल अध्याय १२ को मोहरमुक्त गर्ने तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रियाअनुसार, त्यसपछि तीन वटा परीक्षाहरू हुनेथिए, जसलाई “शुद्ध पारिएका, सेता बनाइएका र जाँचिएका” भनेर प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

अनि उहाँले भन्नुभयो, “हे दानिएल, आफ्नो बाटो लाग; किनकि यी वचनहरू अन्तको समयसम्म बन्द र मोहरबन्द गरिएका छन्। धेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र परीक्षित हुनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्।” दानिएल १२:९, १०।

पहिलो स्वर्गदूतले शुद्धीकरणको प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि दोषी ठहरिएको पापीले आँगनमा रहेको बलिदानमाथि आफ्ना पापहरू राख्दछ, जहाँ ऊ रगतद्वारा धर्मी ठहरिन्छ।

त्यसपछि रगतलाई पवित्र स्थानभित्र लगिन्छ, जहाँ पवित्रताको पवित्रीकरणको प्रक्रिया आँगनबाट आएको रगतद्वारा धुइएर सेतो बनाइने रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यहाँ धार्मिकता तिनीहरूमा प्रकट हुन्छ, जो रगत र आफ्नो साक्षीको वचनद्वारा विजय प्राप्त गर्छन्।

त्यसपछि तिनीहरूको परीक्षा गरिन्छ, र अन्तिम दिनहरूमा तिनीहरू बाबेलका अन्य सबै ज्ञानी पुरुषहरूभन्दा दशगुणा उत्तम ठहरिन्छन्। तेस्रो परीक्षा त्यहाँ हो जहाँ तिनीहरू परमपवित्र स्थानमा महिमित गरिन्छन् र आफूलाई ज्ञानी भनी दाबी गर्ने अर्को वर्गबाट पृथक् चिनाइन्छन्। त्यो तेस्रो परीक्षा आइतबारको व्यवस्था हो, र पहिलो परीक्षा आधारहरूमै फर्कनुपर्ने पहिलो स्वर्गदूतको आह्वान हो, किनकि त्यसपछिको चरणमा मन्दिर निर्माण गरिन्छ। त्यो अर्को चरण दोस्रो स्वर्गदूतको पृथकीकरणको सन्देश हो, जसको पछि तेस्रो स्वर्गदूतको लिटमस-परीक्षा आउँछ।

सन् २०२३ मा, पहिलो स्वर्गदूत ११ अगस्त, १८४० मा जसरी आएका थिए, त्यसरी नै आए, जब उनी दोस्रो हायको इस्लामसम्बन्धी सन्देश लिएर ओर्लेका थिए। उनी ९/११ मा जसरी आएका थिए, त्यसरी नै तेस्रो हायको

इस्लामसम्बन्धी सन्देश र पुराना मार्गहरूतर्फ फर्कने आह्वान लिएर ओर्ले। ११ अगस्त, १८४० मा दोस्रो हायको सन्देश पूरा भएपछि मिलेराइट इतिहासका आधारहरू स्थापित भए। त्यसपछि प्रकाशको पुस्तकको अध्याय दसका स्वर्गदूत ओर्ले, यसरी प्रकाशको पुस्तकको अध्याय अठारका स्वर्गदूतको अवतरण र तेस्रो हायको आगमनको प्रतीकस्वरूप।

योशियाह लिच सन् १८४० को अगस्त ११ मा स्थापित गरिएका जगहरूसँग सम्बन्धित ऐतिहासिक व्यक्तित्व हुन्। “योशियाह” नामको अर्थ “परमेश्वरको जग” हो, र पवित्र इतिहासमा राजा योशियाहले योशियाहको सुधारकार्यको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसमा मोशाको श्रापको खोजी पनि समावेश थियो, जो पवित्रस्थानमा फोहोरकचराबीच गाडिएको थियो, ठीक त्यसरी नै जसरी मिलरका रत्नहरू कोठाभित्र गाडिएका थिए।

राजा योशियाह मेगिदोमा मरे, जुन प्रकाशको पुस्तक अध्याय सोह्रको आरमागेदोन हो। योशियाहको सुधारकार्य त्यही भविष्यवाणीको परिपूर्ति थियो, जुन आज्ञा नमान्ने अगमवक्ताद्वारा प्रस्तुत गरिएको थियो, जब यारोबामले बेतेल र दानमा दुई वेदीहरू खडा गर्यो। त्यो आज्ञा नमान्ने अगमवक्ता गधा र सिंहको बीचमा मरे। राजा योशियाहको नामै किटान गरेर पूर्वकथन गरिएको थियो, र उनको सुधारकार्य त्यस पूर्वकथनको एक अंश थियो, जसमा यो पनि समावेश थियो कि भविष्यका राजा योशियाहले त्यही वेदीलाई भत्काउनेछन् जहाँ आज्ञा नमान्ने अगमवक्ताले दुष्ट राजा यारोबामको सामना गरेका थिए।

योशियाहको अर्थ “परमेश्वरको जग” हो, र राजा योशियाहले आफ्नो शासनकालभन्दा करिब ३४० वर्षअघि दिइएको भविष्यवाणीलाई पूरा गरे। उनले एउटा जागृति र सुधारको अगुवाइ गरे, जुन अन्ततः त्यही वेदीसम्म पुग्यो जहाँ यहूदाका अगमवक्ताले राजा यारोबामको सामना गरेका थिए। त्यहाँ पुगेपछि, भविष्यवाणीले भनेझैं, योशियाहले त्यो वेदीलाई भत्काइदिए। यारोबामका ती दुई वेदीहरू यरूशलेमको मन्दिरका उद्देश्यपूर्ण नक्कली प्रतिरूपहरू थिए, यहाँसम्म कि यारोबामले नक्कली पर्व-दिनहरू समेत स्थापना गरेको थियो। यसो गर्दा, उसले मूलतः हारूनले सुनको बाछोसँग जे गरेका थिए, त्यही गरिरहेको थियो। हारूनको विद्रोह प्राचीन इस्राएलको पवित्र इतिहासको जगमै रहेको थियो। यो त्यही समयमा भएको थियो जब मोशाले व्यवस्था ग्रहण गरिरहेका थिए, जुन परमेश्वरको शासनको जग हो।

हारूनको विद्रोह एक आधारभूत विद्रोह थियो, र यो फेरि दोहोरियो जब यारोबामले दस उत्तरी गोत्रहरूलाई इस्राएलका रूपमा स्थापित गर्‍यो। मोशाले हारूनलाई हप्काए, र मोशा ख्रीष्ट ओमेगासँगको सम्बन्धमा अल्फा, अर्थात् आधार हुन्। हारून र मोशाले आधारभूत विद्रोहमा दुई वर्गहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, र तेस्रो वर्ग ती वीरहरू हुन् जो मोशाको साथमा उभिए—लेवीहरू। राजा यारोबाम र यहूदाहबाट आएका अगमवक्ता उत्तरी राज्यको आधारभूत विद्रोहमा ती दुई वर्गहरू हुन्, र फेरि एक पटक लेवीहरू नै वीरहरू हुन्।

यारोबामको आधारभूत विद्रोहको समयमा यहूदाबाट आएको अगमवक्ताले उनलाई हप्कायो र “परमेश्वरको आधार” नाम राखिने एक राजाको—योशियाहको—बारे अगमवाणी गर्‍यो। भविष्यवाणी गरिएको सुधारको परिपूर्तिमा यो कुरा समावेश थियो कि, जब योशियाहले आफ्नो पुनर्जागरण र सुधार आरम्भ गरे, तब मोशाको श्राप पत्ता लाग्यो, र मोशाका पवित्र वचनहरूको वाचनले पहिले नै आरम्भ भइसकेको पुनर्जागरण र सुधारलाई सामर्थ्य दियो। स्पष्ट रूपमा एक भविष्यसूचक प्रतीकका रूपमा, योशियाहले त्यस्तो पुनर्जागरण र सुधारको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन मोशाका लेखनहरूबाट आएको एउटा अगमवाणी पत्ता लागेपछि सामर्थ्य प्राप्त गर्दछ।

राजा यारोबामको कथामा आधारभूत विद्रोह इस्राएलका राजाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र यहूदाबाट पठाइएका अगमवक्ताद्वारा पनि, जसलाई यारोबामको आधारभूत विद्रोहविरुद्ध दिव्य घोषणा तथा यहूदातर्फ फर्कँदा कुन मार्गबाट नफर्कने भनी चिनाउने निर्देशनसहित पठाइएको थियो। यहूदाबाट आएका अगमवक्ताले यारोबामको बसिरहनु भन्ने अनुरोध अस्वीकार गर्छन्, तर त्यसपछि बेतेलका झूटा अगमवक्ताको निमन्त्रणा स्वीकार गर्छन्, र यसरी आफ्नो भाग्यमा छाप लगाउँछन्। त्यो आज्ञा नमान्ने अगमवक्ता गधा र सिंहको बीचमा मर्ने थियो, र त्यसपछि झूटा अगमवक्ताको चिहानमा गाडिने थियो।

११ अगस्त, १८४० मा दोस्रो धिक्कारको भविष्यवाणी पूरा भयो, र एड्भेन्टवादको जग बसालियो। जोशिया लिचले सन् १८३८ मा उक्त भविष्यवाणी प्रस्तुत गरे, र त्यसपछि ११ अगस्त, १८४० भन्दा दस दिनअघि उनले आफ्ना गणनाहरूलाई अझ सूक्ष्म रूपमा परिमार्जन गरी ११ अगस्त, १८४० लाई त्यस दिनका रूपमा भविष्यवाणी गरे, जुन दिन दोस्रो धिक्कारान्तर्गत इस्लामसम्बन्धी भविष्यवाणीको पूर्तिस्वरूप ओटोमन सर्वोच्चता समाप्त हुने थियो।

राजा योशियाले अन्तिम जागृति र सुधारको प्रतीक जनाउँछन्, किनकि प्रत्येक अगमवक्ताले अघिल्ला कुनै पनि दिनहरूभन्दा पछिल्ला दिनहरूको विषयमा अझ प्रत्यक्ष रूपमा बोल्छन्। राजा योशियाले अन्तिम जागृति र सुधारको प्रतीक जनाउँछन्, र त्यो सुधारलाई बाइबलमा एक भविष्यवाणीमार्फत प्रस्तुत गरिएको छ। योएलको पुस्तकले अन्तिम जागृति र सुधारलाई चिन्हित गर्दछ, जुन ती व्यक्तिहरूमाझ घटित हुन्छ जो एक लाख चवालीस हजार हुनेछन्। योशियाको जागृति दुई चरणको थियो; त्यो सुरु भयो, अनि एउटा भविष्यवाणी उन्मोचित भयो जसले त्यस कार्यमा थप गति प्रदान गर्‍यो। ती दुई चरणहरू प्रारम्भिक वर्षा र पछिल्लो वर्षा हुन्, जसरी योएलको पुस्तकमा प्रस्तुत गरिएको छ, र प्रेरितहरूको कामको पुस्तकमा पूरा भएको छ, अनि त्यसपछि मिलेराइट इतिहासमा फेरि पूरा भएको छ।

हारून, राजा यारोबाम, यहूदाबाट आएका भविष्यवक्ता हुँदै राजा योशियासम्म, र त्यसपछि योशियाह लिचसम्मका आधारभूत विद्रोहहरूको प्रसङ्गमा, उनले आधारभूत परीक्षासम्बन्धी साक्षीको एक रेखा पहिचान गर्छन्। आधारभूत परीक्षा पहिलो परीक्षा हो, जसको पछि शिखरपत्थर राखिँदा मन्दिरको परीक्षा आउँछ। त्यसपछि तेस्रो परीक्षा, अर्थात् लिटमस परीक्षा, आइपुग्छ।

सुनको बाछादेखि, बेतेल र दानमा यारोबामका वेदीहरूसम्म, राजा योशियासम्म, र जोशिया लिचसम्म, 9/11 को आधारभूत परीक्षातर्फ डोर्‍याउने भविष्यवाणीजन्य पदचिह्नहरूको एक शृंखला प्रतिनिधित्व हुन्छ। जब 9/11 मा न्यु योर्कका विशाल भवनहरू ढले, तब तेस्रो धिक्कारको एउटा भविष्यवाणीले पुराना आधारभूत मार्गहरूतर्फ फर्किन आह्वान गर्ने परीक्षालाई चिन्हित गर्‍यो, किनकि August 11, 1840 र 9/11 को समानान्तरता हेर्न रोज्ने कुनै पनि लाओडिकीया सम्बन्धी Seventh-day Adventist ले त्यसलाई देख्न सक्थ्यो। यी दिनहरूमा, जब प्रायः सत्य ठहरिने षड्यन्त्र-सिद्धान्तहरूको बीचमा 9/11 मा अल कायदाको संलग्नतामाथि प्रायः प्रश्न उठाइन्छ, अल कायदाको अर्थ “the foundation” हो, र समयको अन्त्यभन्दा एक वर्षअघि, अर्थात् 1989 मा, वास्तवमा August 11, 1988 मै, उनीहरू एक संगठनको रूपमा प्रारम्भ भएका थिए।

यदि आधारशिलाहरूको भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रतीकात्मकताको यी विवरणहरू ध्यान नदिइए भने, धेरै कुरा हराइन्छ। 9/11 मा पहिलो चरणमा आधारशिलाहरू राखिए। दोस्रो चरणमा, जब शिखरशिला राखिन्छ, मन्दिर पूरा हुन्छ। तेस्रो चरण भनेको आइतबारको व्यवस्थाको बन्द ढोका हो। 9/11 देखि आइतबारको व्यवस्था नआउज्जेलसम्म सन्देश मुख्यतः लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टहरूतर्फ निर्देशित छ, किनकि न्याय परमेश्वरको घरानाबाट सुरु हुन्छ, र आइतबारको व्यवस्थामा आएर परमेश्वरको घरानाका निम्ति त्यसको अन्त हुन्छ। त्यहाँ र त्यसै बेला लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिज्मलाई उछिनिन्छ; जसरी मिलेराइट इतिहासमा प्रोटेस्टेन्टहरू, र ख्रीष्टको इतिहासमा यहूदीहरू, र जसरी मोशाको इतिहासमा चालीस वर्षभन्दा बढी अवधिमा मरेका मानिसहरू उछिनिएका थिए।

9/11 को तेस्रो विपत्ति अगस्त 11, 1840 को दोस्रो विपत्तिद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा पूर्वचित्रित गरिएको थियो, र त्यस स्तरमा दुवै मार्गचिह्नहरू गधाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, जो बाइबलीय भविष्यवाणीमा इस्लामको पहिलो प्रतीक हो। आइतबारको व्यवस्था पशुको छाप हो, र त्यो पशु प्रायः सिंहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छ, यसरी यहूदाको गोत्रको सिंहको जाली नक्कल गर्दै। आइतबारको व्यवस्था नै सिंह हो, र यहूदाबाट आएको आज्ञा नमान्ने अगमवक्ता गधा र सिंहको बीचमा मरे, र बेतेलका झूटा अगमवक्तासँग एउटै चिहानमा गाडिए। उनी 9/11 देखि आइतबारको व्यवस्था सम्मको भविष्यसूचक अवधिमा मरे, जुन गधादेखि सिंहसम्मको भविष्यसूचक अवधि हो। त्यो परीक्षा-अवधि बेतेलका झूटा अगमवक्ताको चिहान हो, जसले यहूदाबाट आएको आज्ञा नमान्ने अगमवक्तालाई आफ्नै चिहानमा गाडेको थियो।

यारोबामको राज्य, जसलाई यरूशलेम र मन्दिर अवस्थित यहूदाको राज्यको एक नक्कली प्रतिरूपका रूपमा चित्रित गरिएको छ, मिलेराइट इतिहासका ती प्रोटेस्टेन्टहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जो अब परमेश्वरका जन रहेनन्। तिनीहरूले अगस्त ११, १८४० र अक्टोबर २२, १८४४ को बन्द ढोकाबीच आफ्नो करारगत पहिचान गुमाए। त्यो इतिहास ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्था सम्मसँग मिल्दोजुल्दो छ, र यही कारणले यहूदाको अवज्ञाकारी अगमवक्ता त्यही चिहानमा गाडिन्छ, जहाँ बेतेलका झूटा अगमवक्ताद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टहरू गाडिएका थिए।

समग्र रूपमा राजा योशियाह एक असल राजा थिए, तर उनी मगिदोमा मरे, जो आर्मागेडोनसँगको स्पष्ट र प्रत्यक्ष अनुप्रयोग हो। नेकोको चेतावनीपूर्ण सन्देश अस्वीकार गरेर उनी मार्गभ्रष्ट भए। नेको, मिश्रका राजा, र यसकारण दक्षिणका राजा, उत्तरका राजा बाबेलसँग युद्ध गर्न जाँदै थिए। योशियाहले ती यहूदीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जो आर्मागेडोनमा मर्छन्, किनकि तिनीहरूले दानिएल ११:४०-४५ मा उल्लिखित दक्षिणका राजा र उत्तरका राजाको युद्धसम्बन्धी चेतावनीपूर्ण सन्देशलाई अस्वीकार गरे। त्यो सन्देश ९/११ मा आधारशिला बन्यो।

पहिलो परीक्षा भनेको जगमा फर्कनुपर्ने पहिलो स्वर्गदूतको आह्वान हो।

दोस्रो परीक्षा भनेको अलग हुन र मन्दिर पूरा गर्न गरिएको दोस्रो स्वर्गदूतको आह्वान हो।

तेस्रो परीक्षा भने मोहर वा चिन्हको विषयमा तेस्रो स्वर्गदूतको लिटमस परीक्षा हो।

पहिलो परीक्षा आधारहरूमाथिको परीक्षा हो, र २०२४ मा सब्बाथ जूम सभाहरूसँग सम्बन्धित रहेका व्यक्तिहरूमध्ये करिब आधाले १८४३ को चार्टमा प्रस्तुत गरिएको एक मात्र सिद्धान्तगत तर्ककै कारण छोडेर गए। त्यो तर्क त्यस प्रतीकमाथि थियो जसले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको दर्शन स्थापना गर्दछ। मिलेराइट विवादमा प्रोटेस्टेन्टहरूले एन्टिओकस एपिफानेस, अथवा इस्लाम नै आफूलाई उच्च पार्ने र पतन हुने शक्ति हो, जसले दानियेल ११ को पद चौधमा दर्शन स्थापना गर्दछ, भनी दाबी गरेका थिए।

र ती समयहरूमा धेरै जना दक्षिणका राजाको विरुद्धमा उठ्नेछन्; तिम्रा मानिसहरूमध्येका लुटेराहरूले पनि दर्शनलाई स्थिर पार्न आफूलाई उचाल्नेछन्; तर तिनीहरू पतन हुनेछन्। दानियेल ११:१४।

के इस्लाम वा एन्टिओकस एपिफानेस तेरा प्रजाका लुटेराहरू थिए, वा मिलेरले पहिचान गरेझैं रोम थियो? मिलेरले बुझेका थिए कि मूर्तिपूजकता र पोपवादका उजाड पार्ने शक्तिहरू दुवै नै आफूलाई उच्च पार्ने शक्ति थिए, जो पतित भए र जो परमेश्वरका प्रजाका लुटेराहरू थिए। यो तर्क त्यस चार्टमा प्रस्तुत गरिएको छ, जसलाई “परमेश्वरको हातद्वारा निर्देशित गरिएको थियो, र परिवर्तन गरिनु हुँदैन,” र यो हबक्कूकका दुवै पट्टिकामध्ये त्यस्तो एकमात्र प्रस्तुति हो जसले भविष्यसूचक वचनमा कुनै प्रत्यक्ष सन्दर्भ नभएको घटनालाई पहिचान गर्दछ। चार्टमा गरिएको सन्दर्भ त्यस आधारभूत तर्कलाई परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनको विभाजनकारी शक्तिको प्रतीकका रूपमा उभार्नका लागि थियो।

२०२४ मा, लगभग आधा जुम समूह यस गलत बुझाइका कारण अलग भयो कि दर्शन स्थापना गर्ने शक्ति रोम नभई संयुक्त राज्य अमेरिका हो—जबकि मिलेराइटहरूले त्यसको अत्यन्त सक्षम रूपमा प्रतिरक्षा गरेका थिए।

२०२३ मा आरम्भ भएको शुद्धीकरण तब सुरु भयो जब ख्रीष्ट आफ्नो पंखा लिएर कोठामा प्रवेश गर्नुभयो, र त्यो पंखा उहाँका सत्यका वचनहरू हुन्। जब उहाँ आफ्नो कोठामा प्रवेश गर्नुभयो, त्यो मानिसहरूबाट रिक्त थियो; त्यसैले प्रभुको मार्ग तयार गर्न उहाँले उजाडस्थानमा एउटा स्वर उठाउनुभयो। त्यो स्वर करारका दूत अचानक आफ्ना मन्दिरमा—एक लाख चवालीस हजारको उहाँको मन्दिरमा—आउनुहुन् भनी मार्ग तयार गर्नका लागि थियो।

त्यसपछि २०२४ मा पहिलो परीक्षा आयो—जगहरूको परीक्षा, दृष्टि कसले स्थापित गर्छ भन्ने परीक्षा—त्यो दृष्टि जसले बाँकी रहेकाहरूलाई छाप लगाउँछ। बाँकी रहेकाहरूलाई छाप लगाउने आन्तरिक दृष्टि अध्याय दसमा पाइने ख्रीष्टको दृष्टि हो, र बाह्य दृष्टि त्यो हो जुन ख्रीष्टविरोधीद्वारा स्थापित गरिन्छ, र ख्रीष्टविरोधी रोम हो। ख्रीष्टको एक आन्तरिक

दृष्टि र स्त्रीष्टविरोधीको एक बाह्य दृष्टि। छाप लगाइनु भनेको सत्यमा स्थिर हुनु हो—आध्यात्मिक र बौद्धिक दुवै रूपमा; र अध्याय दसको आन्तरिक दृष्टि आध्यात्मिक हो, तथा अध्याय एघारको बाह्य दृष्टि बौद्धिक हो। यी दुवै दृष्टिहरूको समझ र तिनसँग सम्बन्धित अनुभव, दानियेलको पुस्तक अध्याय दसको पहिलो पदमा दानियेलले प्रतिनिधित्व गरेझैं, छाप लगाइने जो कोहीका लागि आवश्यक मापदण्ड हो।

फारसका राजा कोरेशको तेस्रो वर्षमा बेल्टशस्सर भनिने दानियेललाई एउटा कुरा प्रकट गरियो; र त्यो कुरा सत्य थियो, तर नियुक्त समय लामो थियो; अनि उनले त्यो कुरा बुझे, र दर्शनको समझ पनि पाए। दानियेल १०:१।

आधारहरूका अल्फा परीक्षाले दानियेल ११ को पद चौधमाथि केन्द्रित थियो, र यो मिलराइटहरूको त्यही आधारभूत परीक्षाको समानान्तर थियो; अनि त्यो परीक्षा नै मिलराइट इतिहासबाट उत्पन्न भएको एकमात्र विवाद थियो, जसलाई हबकूकका पहरेदारलाई लेखन र स्पष्ट पार्न आज्ञा दिइएको तालिकामा प्रस्तुत गरिएको छ। २०२४ को आधारभूत परीक्षा पहिलो स्वर्गदूतको अवतरण थियो, जसलाई अगस्त ११, १८४०, १८८८, र १/११ द्वारा प्रस्तुत गरिएको छ।

त्यो स्वर्गदूत मिखाएलको रूपमा पनि अवतरित भएको थियो, किनकि मिखाएल नै उहाँ हुनुहुन्छ जसले मोशालाई पुनर्जीवित गर्नुभयो, जो एलियासँगै २०२३ को अन्तिम दिनमा पुनर्जीवित भए। त्यो पुनरुत्थानलाई इजिकिएलले चार वायूहरूको अगमवाणीबाट सम्पन्न भएको रूपमा प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई सिस्टर ह्याइटले क्रोधित तर रोकिएको घोडा भन्नुहुन्छ, जुन ११ अगस्त १८४० र १/११ को इस्लाम हो। अल्फा परीक्षा बाह्य दर्शनको आधारभूत परीक्षा थियो। ओमेगा परीक्षा आन्तरिक शिखर-दर्शन हुनेथियो।

तेस्रो परीक्षाद्वारा पछ्याइने अल्फा र ओमेगा किन हुनेथियो? यही नै मैले पहिचान गरिरहेको विषय हो। सन् २०२४ को अल्फा बाह्य-परीक्षण दर्शन, तीन परीक्षाहरूमध्ये पहिलो हो। शिखर-शिला ओमेगा परीक्षामा संलग्न हुनका लागि त्यो आधारभूत परीक्षा पार गरिनु आवश्यक छ। ती दुई परीक्षाहरू तेस्रो परीक्षाभन्दा भिन्न भविष्यसूचक प्रकृतिका छन्। तेस्रो परीक्षा एक लिटमस परीक्षा हो, जसले उम्मेदवारले अधिल्ला दुई चरणहरू साँच्चै पार गरेको छ कि छैन भन्ने कुरा प्रदर्शन गर्दछ।

पहिलो परीक्षा आधार हो, र दोस्रो परीक्षा मन्दिरको पूर्णता हो। मन्दिरको आधारशिला बाबेलबाट बाहिर निस्कने पहिलो आदेशको इतिहासमा राखियो। दोस्रो आदेशको इतिहासमा मन्दिर पूरा भयो। तेस्रो आदेश भिन्न थियो, किनकि त्यस आदेशमा यहूदाको राष्ट्रिय सार्वभौमिकता पुनर्स्थापित गरियो, जसले उनीहरूलाई नागरिक तथा धार्मिक अपराधहरूको अभियोजन गर्ने अधिकार दियो। न्याय तेस्रो आदेशमा पुनर्स्थापित हुन्छ। सन् २०२४ मा, आधारभूत अल्फा परीक्षाले माटो-ब्रश मान्छेको लगभग खाली कोठामा भएकाहरूलाई अलग गर्‍यो।

ओमेगा परीक्षा त्यही हो जहाँ कपस्टोन राखिएकोद्वारा मन्दिर सम्पन्न भएको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। मन्दिरको सम्पन्नता विजयी कलीसिया हो, जुन झारपात हटाइएपछि स्थापित हुन्छ। मिलरको स्वप्नमा मन्दिरको सम्पन्नता त्यतिबेला थियो जब रत्नहरूलाई “तिनीहरूलाई भित्र फ्याँक्ने मानिसको कुनै देखिने कष्टविना” फेरि ठूलो सन्दुकमा फ्याँकिन्थ्यो। मिलरले माटोको ब्रस भएको मानिसले ती रत्नहरूलाई ठूलो सन्दुकमा फ्याँकिरहेको छ भनी पहिचान गरेपछि, उनले आफ्नो गवाही यी शब्दहरूमा समाप्त गर्छन्, “म अत्यन्त आनन्दले कराउँ, र त्यस कराहटले मलाई ब्यूँझायो।”

ध्यान दिनुहोस् कि मिलरको जगाउने ठूलो पुकार “आनन्द” द्वारा सामर्थ्यवान् बनाइएको थियो। आनन्द, योएलमा “नयाँ दाखमद्य” भएका ती व्यक्तिहरूको प्रतीक हो, र “लज्जा” ती अन्य दाखमद्यपान गर्नेहरूमाथि छ, जो नयाँ दाखमद्यबाट काटिएका छन्। मिलरलाई जगाउने मध्यरातको पुकार, माटो झार्ने मानिसले ती रत्नहरूलाई अझ ठूलो सन्दुकभित्र फालिदिएपछि आउँछ। त्यो ठूलो सन्दुक, फोहोरबाट अलग गरिएका र सन्दुकमा हालिएका रत्नहरूले भरिएको छ, र त्यो दुवै—एक लाख चवालीस हजारको मन्दिर, तथा मध्यरातको पुकारको सन्देश—हो। मन्दिर दोस्रो आदेशमा, अथवा दोस्रो स्वर्गदूतमा, अथवा दोस्रो तथा ओमेगा परीक्षामा पूरा हुन्छ। मिलरको सपनामा, ओमेगा परीक्षा स्वर्गतर्फका झ्यालहरू खोल्नेदा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

अनि मैले एउटा ठूलो भीडको स्वरझैँ, धेरै जलप्रवाहहरूको शब्दझैँ, र प्रचण्ड गर्जनहरूको आवाजझैँ यसो भनिरहेको सुनेँ, “हालैलूयाह; किनकि सर्वशक्तिमान प्रभु परमेश्वर राज्य गर्नुहुन्छ। हामी आनन्दित होऔँ र अति हर्षित होऔँ, अनि उहाँलाई महिमा दिऔँ; किनकि थुमाको विवाह आएको छ, र उहाँकी पत्नीले आफूलाई तयार पारेकी छे।” अनि उसलाई शुद्ध र सेतो मलमलको वस्त्र पहिरिन दिइयो; किनकि त्यो मलमल सन्तहरूको धार्मिकता हो। अनि उनले मलाई भन्नुभयो, “लेख, थुमाको विवाह-भोजमा बोलाइएकाहरू धन्य हुन्।” अनि उनले मलाई भन्नुभयो, “यी परमेश्वरका साँचो वचनहरू हुन्।” प्रकाश 19:6-9.

२२ अक्टोबर, १८४४ मा, “ख्रीष्टका चार आगमन” पूरा भए, र ती चारै आगमनहरू चाँडै आउने आइतवारको व्यवस्थामा अझ पूर्ण रीतिले पूरा हुन्छन्। उहाँ व्यवस्थाको सन्देशवाहकको रूपमा आउनुभयो, मलाकी ३ मा लेवीहरूका शुद्धीकरण र पवित्रीकरणको पूर्तिमा। उहाँ राज्य प्राप्त गर्न आउनुभयो, दानिएल ७:१३ को पूर्तिमा। उहाँ पवित्रस्थान शुद्ध गर्न आउनुभयो, दानिएल ८:१४ को पूर्तिमा, र उहाँ विवाहमा पनि आउनुभयो। विवाह तब हुन्छ जब दुलहीले आफूलाई तयार पारेकी हुन्छ।

“जब फल उत्पन्न हुन्छ, तब तुरुन्तै ऊ हँसिया लगाउँछ, किनकि कटनीको समय आएको हुन्छ।” ख्रीष्ट आफ्नो मण्डलीमा आफ्नै स्वरूपको प्रकटताको लागि उत्कट अभिलाषासहित प्रतीक्षा गर्दै हुनुहुन्छ। जब ख्रीष्टको चरित्र उहाँका जनहरूमा पूर्णरूपमा पुनरुत्पन्न हुनेछ, तब उहाँ तिनीहरूलाई आफ्नै ठानी ग्रहण गर्न आउनुहुनेछ।” Christ’s Object Lessons, 69.

प्रेरणाद्वारा भनिएअनुसार, आइतबारको व्यवस्थाको सङ्कटका समयमा परमेश्वरको छाप भएका “पुरुषहरू र स्त्रीहरूलाई” देखेर मात्र “संसारलाई चेतावनी दिन सकिन्छ।”

“पवित्र आत्माको कार्य संसारलाई पाप, धार्मिकता, र न्यायको विषयमा दोषी ठहराउनु हो। सत्यमा विश्वास गर्नेहरू सत्यद्वारा पवित्र पारिएका, उच्च र पवित्र सिद्धान्तहरूअनुसार आचरण गर्ने, परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्नेहरू र तिनलाई आफ्ना खुट्टामुनि कुल्चनेहरूबीचको विभाजनरेखा उच्च र उन्नत अर्थमा प्रकट गर्ने देखिएर मात्र संसारलाई चेतावनी दिन सकिन्छ। आत्माको पवित्रीकरणले परमेश्वरको छाप भएकाहरू र जाली विश्राम-दिन मात्रैहरूबीचको भिन्नतालाई सूचित गर्दछ। जब परीक्षा आउँछ, तब पशुको छाप के हो भन्ने कुरा स्पष्ट रूपमा देखाइनेछ। त्यो आइतबारको पालन हो। सत्य सुनेपछि पनि यस दिनलाई पवित्र ठानीरहनेहरूले पापको मानिसको हस्ताक्षर वहन गर्छन्, जसले समयहरू र व्यवस्थाहरू परिवर्तन गर्न खोज्यो।” Bible Training School, December 1, 1903.

जब दुलहीले आफूलाई तयार पार्छिन्, तब कटनी आइपुगेको हुन्छ। कटनीको आरम्भ पहिलो फलको गहुँको भेटीलाई एक लहराइने भेटीको ध्वजचिन्हको रूपमा एकसाथ भेला गरिनुद्वारा हुन्छ। पहिले पहिलो फलहरू, अर्थात् प्रकाशको पुस्तकका एक लाख चवालीस हजार, भेला गरिन्छन्, र त्यसपछि अर्को बगाल, जो ठूलो भीड हो। ध्वजचिन्ह उहाँको पराक्रमी सेना हो, र उहाँको पराक्रमी सेना सुक्ष्म सेतो मलमलमा सुसज्जित छ। विवाहको समयमा, एक लाख चवालीस हजारको मन्दिर आइतबारको व्यवस्थाको न्यायभन्दा अघि नै पूरा भइसकेको हुन्छ, र त्यो मन्दिर मिलरको ठूलो पेटिकामात्र होइन, तर भविष्यवाणीको आत्मासमेत सबै वरदानहरू धारण गर्ने विजयी मण्डली पनि हो।

अनि म उहाँको पाउमा उहाँलाई दण्डवत् गर्न लडें। तर उहाँले मलाई भन्नुभयो, “त्यसो नगर; म तिम्रो सहसेवक हुँ, र तिम्रा ती भाइहरूमध्ये एक हुँ जससँग येशूको साक्षी छ। परमेश्वरलाई दण्डवत् गर; किनकि येशूको साक्षी नै अगमवाणीको आत्मा हो।” प्रकाश 19:10.

एक लाख चवालीस हजार ती हुन् जससँग येशूको गवाही छ, र येशूको गवाही बाइबल तथा स्पिरिट अफ प्रोफेसी दुवैमा “line upon line” को रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। जब एक लाख चवालीस हजारको लाओडिसियन आन्दोलन रूपान्तरित भई एक लाख चवालीस हजारको फिलाडेल्फियन आन्दोलन बन्छ, तब उनीहरू सबैले आफ्नो गवाही प्रस्तुत गर्न “line upon line” पद्धति नै प्रयोग गर्नेछन्। त्यो गवाही दैवी रगत र मानवीय साक्षीको संयोजन हो।

तिनीहरूले थुमाको रगतद्वारा र आफ्नो साक्षीको वचनद्वारा त्यसलाई जिते; र तिनीहरूले मृत्युको सामनासमेत आफ्ना प्राणलाई प्रेम गरेनन्। प्रकाश 12:11.

मानवताको साक्षी दिव्यताको रगतसँग संयुक्त हुँदा, त्यो मोशा र थुमाको साक्षी हुन्छ। मोशा मानवता थिए, ओमेगा थुमाको दिव्यताको रगतको अल्फा। सबै वरदानहरू पुनर्स्थापित हुन्छन्, जुन क्षण दुलहीले आफूलाई तयार पार्छिन्; अनि सेतो मसिनो मलमलले वस्त्रधारण गरेकी एक पराक्रमी सेनाजस्तै, उनले प्रभुको अग्रसर सेनाको ध्वजका रूपमा आफ्नो स्थान ग्रहण गर्छिन्। त्यो युद्ध-मार्च त्यही बेला आरम्भ हुन्छ जब दुलही तयार पारिन्छे र सेतो वस्त्रले पहिराइन्छे; र यही समय स्वर्गका इयालहरू खोलिन्छन्, जसरी मिलरको सपनामा खोलिएका थिए।

अनि मैले स्वर्ग खोलिएको देखें, र हेर, एउटा सेतो घोडा; र त्यसमा आरूढ हुनुहुनेको नाउँ विश्वासयोग्य र सत्य कहलिन्थ्यो, र उहाँ धार्मिकतामा न्याय गर्नुहुन्छ र युद्ध गर्नुहुन्छ। उहाँका आँखाहरू आगोको ज्वालाजस्ता थिए, र उहाँको शिरमा धेरै मुकुटहरू थिए; अनि उहाँमा एउटा नाउँ लेखिएको थियो, जुन उहाँ स्वयं बाहेक कसैले जान्दैनथ्यो। अनि उहाँ रगतमा डुबाइएको वस्त्र पहिरनुभएको थियो: र उहाँको नाउँ परमेश्वरको वचन कहलिन्छ। अनि स्वर्गमा भएका सेनाहरू सेता घोडाहरूमा आरूढ भई उहाँको पछि लागे, र तिनीहरू सेतो र स्वच्छ मसिनो सूती वस्त्रले पहिरिएका थिए। अनि उहाँको मुखबाट एउटा तीखो तरवार निस्कन्छ, ताकि त्यसद्वारा उहाँले जातिहरूलाई प्रहार गर्नुहोस्: अनि उहाँले तिनीहरूमाथि फलामको डण्डाले शासन गर्नुहुनेछ: र उहाँले सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको प्रचण्ड क्रोध र रिसको दाखमद्यकुण्ड कुल्चनुहुन्छ। अनि उहाँको वस्त्रमा र उहाँको तिग्रामा एउटा नाउँ लेखिएको छ, राजाहरूका राजा, र प्रभुहरूका प्रभु। प्रकाश 19:11-16।

जब डर्ट ब्रश म्यान खाली कोठामा प्रवेश गर्छ र इयालहरू खोल्छ, तब उसले रत्नहरूलाई जम्मा गर्छ र तिनलाई ठूलो ओमेगा कास्केटभित्र फालिदिन्छ। जेम्स ह्वाइटले ती रत्नहरूलाई परमेश्वरका मानिसहरूका रूपमा चिनाउनुहुन्थ्यो, तर विलियम मिलरले तपाईंलाई भन्थे कि प्रतीकहरूको एकभन्दा बढी अर्थ हुन्छ, र ती रत्नहरूले केवल तितरबितर भएका आधारभूत सत्यहरूलाई मात्र होइन, तर माथि उठाइएको मुकुटमा रहेका तितरबितर रत्नहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले ख्रीष्टको महिमाको राज्यलाई जनाउँछ।

अनि परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले त्यस दिन तिनीहरूलाई आफ्नो प्रजाको बगालझैं उद्धार गर्नुहुनेछ; किनकि तिनीहरू मुकुटका रत्नहरूझैं हुनेछन्, जो उहाँको देशमाथि ध्वजाजस्तै उच्च उठाइनेछन्। जकरिया 9:16।

दर्शन स्थापना गर्ने रोमको आधारभूत अल्फा परीक्षापछिको ओमेगा तथा दोस्रो परीक्षा, शिखरबिन्दु ओमेगा परीक्षा हो। यो मन्दिर परीक्षाको समापन हो, जसले न्यायको तेस्रो निर्णायक परीक्षालाई अघिबाटै अघि बढाउँछ। यस परीक्षाले आराधकहरूका दुई वर्गलाई एकअर्काबाट शुद्ध पार्दै छुट्याउँछ, तेलको आधारमा बुद्धिमान् र मूर्खलाई पृथक् गर्छ; यो तेल नै सन्देश हो, अथवा कफर्नहूमको सभाघरसम्बन्धी आफ्नो टिप्पणीमा सिस्टर ह्वाइटले पहिचान गर्नुभएको अनुसार—“सत्यका वचनहरू।”

कफर्नहूम त्यो स्थान हो जहाँ यूहन्ना 6:66 मा येशूले एकैचोटि सबैभन्दा धेरै चेलाहरू गुमाउनुभयो, र ती चेलाहरू फेरि कहिल्यै फर्केनन्। ख्रीष्टको समयमा चेलापनको सबैभन्दा ठूलो परीक्षाको रूपमा, कफर्नहूम ख्रीष्टको समयमा हुने चेलापनको ओमेगा परीक्षाको एउटा प्रतीक हो, जसले फेरि 2023 मा आरम्भ भएको तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रियाभित्र चेलापनको ओमेगा परीक्षालाई पूर्वछायात्मक रूपमा जनाउँछ। कफर्नहूममा, त्यो परीक्षा स्वर्गको रोटी द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, र यसले यहूदीहरूको असफलतालाई तिनीहरूको भविष्यवाणी बुझ्न नसक्ने अवस्थाको सन्दर्भमा पहिचान गरायो, किनकि येशूले प्राकृतिक विषयहरूबारे बोल्नुहुँदा त्यसलाई आत्मिक प्रयोगमा बुझ्नुपर्छ भन्ने कुरा स्वीकार गर्न उनीहरू इच्छुक थिएनन्।

हामी यी कुराहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“जीवनको रोटीसम्बन्धी सभाघरमा ख्रीष्टले गर्नुभएको प्रवचन यहूदाको इतिहासमा मोडबिन्दु बन्यो। उनले यी वचन सुने, ‘यदि तिमीहरूले मानिसको पुत्रको शरीर खाएनौ र उहाँको रगत पिएनौ भने, तिमीहरूमा जीवन छैन।’

यूहन्ना 6:53। उनले देखे कि ख्रीष्टले सांसारिक होइन, बरु आत्मिक भलाइ प्रस्ताव गर्दै हुनुहुन्थ्यो। उनले आफूलाई दूरदर्शी ठाने, र यस्तो सोचे कि येशूले कुनै आदर पाउनुहुनेछैन, र उहाँले आफ्ना अनुयायीहरूलाई कुनै उच्च पद दिन सक्नुहुनेछैन। उनले ख्रीष्टसँग आफूलाई यति घनिष्ठ रूपमा नजोड्ने निश्चय गरे कि आवश्यक परे उनी टाढिन सक्न्। उनी हेर्दै रहनेछन्। र उनले हेरे पनि।”

“त्यस समयदेखि उहाँले शिष्यहरूलाई अन्योलमा पार्ने शङ्काहरू व्यक्त गर्नुभयो। ...” द डिजाएर अफ एजेस, 719।

पहिलो परीक्षा

येशूले स्वार्थी यहूदामाथि हालेको दृष्टिले उसलाई यो विश्वास दिलायो कि गुरुजनले उसको कपट भेदिसक्नुभएको थियो, र उसको नीच, तुच्छ चरित्रलाई पढिसक्नुभएको थियो। यो यहूदाले यसअघि कहिल्यै नपाएको भन्दा अझ प्रत्यक्ष धिक्कार थियो। यसै कारण ऊ उत्तेजित भयो, र यसरी एउटा ढोका खुल्यो जसबाट शैतान प्रवेश गरी उसका विचारहरूलाई नियन्त्रण गर्न लाग्यो। पश्चात्ताप गर्नुको सट्टा उसले प्रतिशोधको योजना बनायो। आफ्नै पापको ज्ञानले पोलिएको, र आफ्नो दोष प्रकट भएको कारण उन्मादसम्म उद्दीप्त भएको ऊ टेबुलबाट उठ्यो, र प्रधान पूजाहारीको दरबारतिर गयो, जहाँ उसले परिषद्लाई भेला भएको भेटायो। ऊ शैतानको आत्माले पूर्णतः अधीन भएको थियो, र बुद्धिविहीन मानिसझैं कार्य गर्‍यो। आफ्नो गुरुजनलाई धोका दिएबापत प्रतिज्ञा गरिएको इनाम तीसवटा चाँदीका सिक्का थियो; र सुगन्धित तेलको सानो भाँडोको मूल्यभन्दा धेरै कम रकममा उसले मुक्तिदातालाई बेच्यो।

“आत्मा र व्यवहारमा धेरैजना यहूदाससँग मिल्दोजुल्दो देखिन्छन्। जबसम्म तिनीहरूको चरित्रमा रहेको महामारीको दागबारे मौनता रहन्छ, तबसम्म कुनै प्रकट शत्रुता देखिँदैन; तर जब तिनीहरूलाई ताडना दिइन्छ, तीतोपनले तिनीहरूका हृदयहरू भरिन्छ।” Youth Instructor, July 12, 1900.

दोस्रो परीक्षा

“निस्तार-चाडभन्दा अघि यहूदाले दोस्रो पटक पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूसँग भेट गरिसकेको थियो, र येशूलाई तिनीहरूका हातमा सुम्पिदिने सम्झौता पक्का गरिसकेको थियो।... अब आफ्ना चेलाहरूका खुट्टा धोइदिएको ख्रीष्टको कार्यले यहूदा अपमानित भएको थियो। यदि येशूले आफूलाई यति नम्र तुल्याउन सक्नुहुन्छ भने, उसले सोच्यो, उहाँ इस्राएलका राजा हुन सक्नुहुन्न। एक अस्थायी राज्यमा सांसारिक सम्मान पाउने सबै आशा नष्ट भयो। यहूदा यस कुरामा सन्तुष्ट भयो कि ख्रीष्टको पछि लागेर केही पनि प्राप्त गर्न सकिँदैन। आफूले ठानेझैं उहाँलाई आफैँलाई होच्याएको देखेपछि, उहाँलाई अस्वीकार गर्ने र आफू ठगिएको स्वीकार गर्ने आफ्नो उद्देश्यमा ऊ दृढ भयो। ऊ एउटा दुष्टात्माद्वारा अधीनमा पारियो, र आफ्ना प्रभुलाई विश्वासघात गरेर सुम्पिदिने काम, जुन गर्न उसले सहमति जनाइसकेको थियो, पूरा गर्ने उसले अठोट गर्‍यो।” The Desire of Ages, 645.

अन्तिम निर्णय

आफ्नो उद्देश्य प्रकट भएकोमा आश्चर्य र भ्रममा परेर यहूदा कोठाबाट निस्कन हतारिँदै उठ्यो। “तब येशूले उसलाई भन्नुभयो, तँले जे गर्दछस्, चाँडै गर्... तब उसले त्यो ग्रास लिएपछि तुरुन्तै बाहिर गयो: अनि रात थियो।” ख्रीष्टबाट बाहिरी अन्धकारतर्फ फर्कँदा त्यो विश्वासघातीका लागि रात नै थियो।

“यो कदम चालिएसम्म, यहूदा पश्चात्तापको सम्भावनाभन्दा बाहिर गएको थिएन। तर जब ऊ आफ्ना प्रभु र आफ्ना सह-चेलाहरूको उपस्थितिबाट निस्कियो, अन्तिम निर्णय भइसकेको थियो। उसले सीमारेखा पार गरिसकेको थियो।”

यस प्रलोभित आत्मासित उहाँको व्यवहारमा येशूको दीर्घसहन अद्भुत थियो। यहूदालाई बचाउन जे केही गर्न सकिन्थ्यो, त्यसमध्ये केही पनि नगरिएको रहेन। आफ्नो प्रभुलाई धोका दिन उसले दुई पटक वाचा गरिसकेपछि

पनि, येशूले उसलाई अझै पश्चात्ताप गर्ने अवसर दिनुभयो। विश्वासघातीको हृदयको गोप्य अभिप्राय पढेर, ख्रीष्टले यहूदालाई आफ्नो दिव्यत्वको अन्तिम र निश्चयात्मक प्रमाण दिनुभयो। झूटो चेलाका लागि यो पश्चात्तापको अन्तिम आह्वान थियो। ख्रीष्टको दिव्य-मानवीय हृदयले गर्न सक्ने कुनै पनि विनती बाँकी राखिएको थिएन। अडिग घमण्डद्वारा पर फर्काइएका कृपाका छालहरू, वशमा पार्ने प्रेमको अझ प्रबल ज्वारका रूपमा फेरि फर्किए। तर आफ्ना दोषको पर्दाफासले आश्चर्यचकित र व्याकुल भए तापनि, यहूदा झन् बढी दृढ मात्र भयो। संस्कारात्मक भोजबाट ऊ विश्वासघातको कार्य पूरा गर्न बाहिर निस्कियो।

“यहूदामाथि धिक्कार उच्चारण गर्नुहुँदा, ख्रीष्टको आफ्ना चेलाहरूप्रति कृपाको एक उद्देश्य पनि थियो। यसरी उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो मसीहत्वको सर्वोच्च प्रमाण दिनुभयो। ‘म तिमीहरूलाई यो हुनुभन्दा पहिले नै भन्दछु,’ उहाँले भन्नुभयो, ‘ताकि जब यो पूरा हुनेछ, तब तिमीहरूले म नै हुँ भनेर विश्वास गर्न सक।’ यदि आफूमाथि आउन लागेको कुराबारे देखिने रूपमा अनभिज्ञ भई येशू मौन रहनुभएको भए, चेलाहरूले आफ्नो गुरुमा दैवी पूर्वज्ञान थिएन र उहाँ हत्याका भीडको हातमा आश्चर्यचकित पारिई धोका दिई सुम्पिनुभयो भन्ने ठान्न सक्थे। एक वर्षअघि येशूले चेलाहरूलाई उहाँले बाह्र जनालाई चुनिसक्नुभएको छ, र तिनीहरूमध्ये एक जना शैतान हो भनी बताउनुभएको थियो। अब, यहूदालाई लक्षित उहाँका यी वचनहरूले—जसले उसको विश्वासघात उसको गुरुलाई पूर्णतः ज्ञात थियो भन्ने देखाउँथे—ख्रीष्टका साँचो अनुयायीहरूको उहाँको अपमानको समयमा विश्वासलाई दृढ पार्ने थिए। अनि जब यहूदा आफ्नो भयङ्कर अन्त्यमा पुगेको हुनेथियो, तब तिनीहरूले विश्वासघातीमाथि येशूले उच्चारण गर्नुभएको धिक्कारलाई सम्झनेथे।” द डिजायर अफ एजेस, 653-655।